

N:o 1.

Ank. till Riksd. Kansli den 5 Febr. 1875, kl. 5 e. m.

Betänkande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition den 22 Januari 1875 angående de ändringar i gällande Tulltaxe-underrättelser och dermed sammanhang egande stadganden, som påkallas af det genom Kongl. förordningen den 15 Maj 1874 införda nya skeppsmätningssätt.

Genom nådig förordning den 15 Maj 1874 har Kongl. Maj:t, med upphäfvande af Kongl. förordningen angående mätning af handelsfartyg och båtar den 21 December 1865, enligt hvilken fartygs drägtighet skulle bestämmas efter den last detsamma förmådde bära, uttryckt i nyläster om 100 centner eller 10,000 skålpund, påbjudit införande af ett nytt mätningssätt för handelsfartyg, enligt hvilket fartygs drägtighet skall bestämmas efter det utrymme för fraktgods och passagerare, som i fartyget förefinnes, hvilket utrymme skall uttryckas i *Ton*, utgörande hvardera 108,187 svenska eller 100 engelska kubikfot.

Då nu den förra mätningensheten, nyläst, och den nya, *Ton*, af hvilka den förstnämnda betecknar en viss vikt och den senare en viss rymd, icke kunna omedelbart med hvarandra jämföras så att en kvantitet uttryckt i nyläster med lätthet kan förvandlas till en motsvarande kvantitet *ton*, har i följd af omförmälda förändring i mätningssättet det funnits nödigt att beträffande sådana i gällande författningar förekommande bestämmelser om fartygsavgifter eller annat, dervid hänsyn skall tagas till fartygens lästetal, särskilda föreskrifter meddelades derom huru dessa bestämmelser böra tillämpas på fartyg, som blifvit i *ton* uppmätta.

Bih. till Riksd. Prot. 1875. 5 Saml. 1 Afd. 1 Häft.

Af sådan anledning har Kongl. Maj:t, som redan dels genom nådig kungörelse den 5 Juni 1874 meddelat de förändrade bestämmelser rörande fyr- och båkaavgifternas utgörande, hvilka af det nya mätningssättet ansetts påkallade, dels ock genom nådig kungörelse den 16 Oktober nyssnämnda år förordnat om hvad iakttagas bör för att bringa taxor å de för fartyg, efter deras dräktighet, till vissa orter, kommuner, bolag eller enskilda personer utgående hamnumgälder samt kanal- och andra dylika avgifter till öfverensstämmelse med den nya förordningen angående mätning af handelsfartyg, nu uti ifrågavarande proposition (n:o 11) hos Riksdagen gjort nådig framställning om de ändringar, som Kongl. Maj:t i följd af det nya skeppsmätningssättet funnit erforderliga i gällande tulltaxe-underrättelser äfvensom i andra dermed sammanhang egande, under medverkan af Riksdagen tillkomna stadganden.

I detta hänseende afhandlas i den nådiga propositionen först det i § 4 af tulltaxe-underrättelserna förekommande stadgande, att lastpenningar till Kongl. Maj:t och kronan skola utgöras med 70 öre för hvarje nyläst. På sätt i den nådiga propositionen förmåles, hafva Kongl. Maj:ts och rikets Kommers-kollegium och Kongl. General-tullstyrelsen, efter erhållen nådig befallning att inkomma med förslag till de ändringar i berörda §, som af det nya mätningssättet påkallades, uti ett den 12 November 1874 gemensamt afgifvet utlåtande, under erinran hurusom Kongl. Maj:t i ofvan omförmälda kungörelse den 16 Oktober 1874 fastställt ett sådant förhållande emellan nyläster och ton, att en nyläst skulle anses motsvara, när fråga vore om segelfartyg, 3,14 och, hvad anginge ångfartyg, 4,5 ton, vidare hufvudsakligen anført, att, med tillämpning af berörda förhållande, det belopp af 70 öre för nyläst, hvarmed lastpenningarne nu utgöras, skulle motsvara för segelfartyg 22 ⁹²/₃₁₄ öre och för ångfartyg 15 ⁵/₉ öre för ton; att sistnämnda kungörelse visserligen äfven innehölle närmare föreskrifter, huru vid de till visst belopp för nyläst fastställda avgifternas beräkning efter ton borde med uppkommande bråktal förfaras; och att i fråga om avgifter, som blifvit påbjudna för tillgodoseende af vissa orters, kommuners eller enskildes behof af tillgångar för allmänt nyttiga företags tillvägbringande, det otvifvelaktigt kunde vara af vigt att vid en dylik uträkning någon minskning i den inkomst af dessa avgifter, som varit afsedd, icke uppstode genom uteslutandet af bråktal; men att ett annat förhållande framställde sig i fråga om de till kronan utgående lastpenningarne, hvilka under de senast förflutna tio åren inbringat en med hvarje år ökad inkomst, den der år 1864 utgjorde 351,870 riksdaler 27 öre och år 1873 uppgick till 638,160 riksdaler 79 öre; samt att embetsverken så väl i betraktande häraf som ock på i öfrigt anfördt skäl icke

hyste någon tvekan derom att vid bestämmandet af det belopp, hvarmed sistnämnda afgift, beräknad efter ton, skulle utgå, de bråktal, medelst hvilka en närmare motsvarighet till den efter nyläst beräknade afgiften erhöles, lämpligen kunde, till lättnad vid uppbörden, uteslutas; och föreslugo embetsverken derföre att för fartyg, uppmätta i ton, lastpenningarne skulle beräknas till 15 öre för ångfartyg och till 22 öre för segelfartyg.

I öfverensstämmelse med hvad embetsverken sålunda hemställt, har Kongl. Maj:t i förevarande nådiga proposition framställt förslag till förändrad lydelse af § 4 i tulltaxe-underrättelserna. Detta förslag, vid hvars uppgörande jemväl iakttagits den förändrade hänvisning i slutet af §:s 1 mom., som erfordras med anledning deraf att 27 § i Kongl. förordningen den 9 Juli 1862 angående lots- och fyrinrättningen i riket blifvit genom ofvan berörda nådiga kungörelse den 5 Juni 1874 angående förändrade föreskrifter i afseende å fyr- och båkafgiftens utgörande upphäfd, är af följande lydelse:

»Lastpenningar till Kongl. Maj:t och kronan utgöras för fartyg, som innehafva gällande svenskt mätbref, deri drägtigheten angifves i nyläster, med 70 öre för hvarje nyläst, samt för fartyg, uppmätta enligt de i Kongl. Maj:ts nådiga förordning den 15 Maj 1874 angående mätning af handelsfartyg bestämda grunder, med 15 öre af ångfartyg och 22 öre af segelfartyg för hvarje ton. Ifrågavarande umgälder betalas hvarje gång både vid inkommande och utgående; dock om — — — lossar; Och må härvid jemväl såsom barlastade anses fartyg, hvilkas lastquantitet är i förhållande till deras drägtighet af ringare betydenhet; i hvilket hänseende bestämmelserna uti § 2 mom. 2 punkten 2 af Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse den 5 Juni 1874, angående förändrade föreskrifter i afseende å utgörande af fyr- och båkafgiften samt uppbörden deraf, skola lända till efterrättelse.

»Då lossning — — — meddelas.

»Från lastpenningars erläggande befrias — — skola tjena till grund.

»I alla dessa fall — — — — tullpass.

Vidkommande öfriga, under medverkan af Riksdagen tillkomna stadganden, deri ändringar påkallas genom nya skeppsmätningssättets införande, erinras uti ifrågavarande nådiga proposition till en början hurusom, efter det i anledning af ett från Kongl. General-tullstyrelsen inkommet förslag om inrättande i städerna Malmö, Landskrona och Helsingborg af så kallade frilager, dit varor skulle få från nederlag öfverflyttas för att i större eller mindre partier användas till proviantering af fartyg, som, i drägtighet icke understigande tio nyläster, under vissa förhållanden besökte någon af nämnda hamnar, Kongl. Maj:t genom nådig

proposition den 20 Februari 1874 föreslagit Riksdagen medgifvande af åtskilliga tulllätnader för varor, som på sådant sätt användas, Riksdagen, enligt hvad i underdåniga skrifvelsen den 21 Maj sistnämnda år tillkännagifvits, bifallit *dels* att det i § 9 mom. 3:o af då gällande tulltaxe-underrättelser, för erhållande af tullrestitution vid utförsel af de i samma § uppräknade varor, stadgade förbehåll om utförseln bestyrkande medelst intyg af embetsmyndighet i lossningsorten, äfvensom det i Kongl. kungörelserna den 7 December 1866 och den 19 Juli 1872 för återbekommande af tillverkningsafgift vid utförsel af bränvin stadgade enahanda förbehåll finge förfalla under de af Kongl. Maj:t föreslagna vilkor, hvar till bland annat hörde att utförseln skulle ske i fartyg om minst 10 nylästers dräktighet, *dels* ock att, för den händelse Kongl. Maj:t skulle finna inrättning af frilager i förenämnda städer böra komma till stånd, ej mindre utgående nederlagsafgifter för varor, som till fartygs proviantering från frilagren uttoges, finge eftergifvas, än äfven från de i § 9 mom. 1:o af tulltaxe-underrättelserna samt i sist omnämnda tvänne kungörelser förekommande stadganden om vissa minimiqvantiteter, hvartill utförda varor borde uppgå, för att restitution af tull eller erlagd bränvinstillverkningsafgift därför skulle kunna erhållas, undantag finge beviljas för de fall, då varorna till proviantering af fartyg i Öresund utfördes *under enahanda förhållanden* med dem, då utländska på frilager upplagda varor skulle vid dylik proviantering åtnjuta tullfrihet. Härmed öfverensstämmande föreskrifter hade sedermera blifvit intagna så väl i nu gällande tulltaxe-underrättelser, som i Kongl. kungörelsen den 18 September 1874 angående restitution af bränvinstillverkningsafgift vid utförsel af bränvin till utrikes ort och till Norge, hvarjemte nådig förordning angående frilager för proviantering af fartyg i Öresund sistnämnda dag blifvit i enlighet med Kongl. General-tullstyrelsens ofvan berörda förslag utfärdad. För tillgodonjutande af de sålunda för vissa fall medgifna förmåner, dels af frihet från erläggande af utgående nederlagsafgift och dels af rätt att vid utförsel af de i § 9 af tulltaxe-underrättelserna uppräknade varor erhålla tullrestitution och vid utförsel af bränvin återbekomma erlagd tillverkningsafgift, utan iakttagande af eljest gällande stadganden om viss minimiqvantitet å den utförda varan och om utförseln bestyrkande genom intyg från lossningsorten, erfordrades alltså såsom allmänt vilkor, att det fartyg, hvari utförseln skedde, skulle hafva en dräktighet af minst tio nyläster.

I fråga nu om bestämmande af ett häremot svarande vilkor för fartyg, som blifvit uppmätta efter nya mätningssättet; så enär i förefallande fall det angifna dräktighetsmättet icke hade något inflytande på afgifter,

som skola för fartygen erläggas, utan uppenbarligen afsåge endast att beteckna gränsen emellan mindre kustfarare och större, till navigering i öppen sjö ämnade fartyg, har Kongl. Maj:t ansett att här icke, såsom i afseende å lastpenningarne, hinder förefunnas att meddela en och samma bestämmelse för segelfartyg och för ångfartyg.

På grund häraf och då i svensk-danska deklARATIONEN den 22 September 1871 angående särskilda bestämmelser till befrämjande af handels- och sjöfartsförbindelsen emellan de båda länderna, särskildt med afseende å Öresund, lästetal och tontal med hvarandra sammanställdes efter den beräkningsgrund att en nyläst antoges motsvara $3\frac{1}{3}$ ton, har Kongl. Maj:t funnit samma beräkningsgrund jemväl i förevarande fall lämpligen böra utan åtskilnad emellan segel- och ångfartyg iakttagas; samt förden skull i den nådiga propositionen vidare föreslagit:

dels att så väl den af senaste Riksdag medgifna befrielse från utgående nederlagsavgift för varor, hvilka till proviantering af fartyg från frilagren uttagas, som ock de i § 9 mom. 1:o af tulltaxe-underrättelserna och i mom. 7:o af Kongl. kungörelsen den 18 September 1874 på grund af dylikt medgifvande intagna stadganden derom, att det i allmänhet för erhållande af tullrestitution eller återbekommande af erlagd bränvinstillverkningsavgift föreskrifna vilkor af viss minimi-quantitet å den utförda varan icke eger tillämplighet då varan för proviantering af fartyg i Öresund utförts under enahanda förhållanden med dem, då utländska på frilager upplagda varor skulle vid dylik proviantering åtnjuta tullfrihet, må förblifva gällande äfven fastän i Kongl. frilagersförordningen den 18 ofvannämnda September införes ett tillägg af den syftning, att hvad der stadgas rörande fartyg om 10 nyläster och deröfver äfven skall tillämpas å fartyg, som efter nya mätningssättet uppmäts till $33\frac{1}{3}$ ton eller deröfver;

dels ock att den enligt Riksdagens beslut i § 9 mom. 3:o af tulltaxeunderrättelserna i fråga om restitution af tull och mom. 5 b. af Kongl. kungörelsen den 18 September 1874 i fråga om restitution af bränvinstillverkningsavgift för vissa fall då utförseln skett i fartyg, icke understigande 10 nylästers dräktighet, medgifna befrielse från skyldigheten att förete bevis från lossningsorten må ega tillämpning äfven då i de nämnda fallen utförseln skett i fartyg, som, uppmätta efter nya mätningssättet, icke understiga $33\frac{1}{3}$ ton.

Slutligen har Kongl. Maj:t i förevarande proposition fäst Riksdagens uppmärksamhet derpå, att den nya förordningen angående mätning af handelsfartyg skall träda i kraft den 1 April 1875 och att följaktligen den nådiga författning, som af Riksdagens beslut i anledning af nämnda

proposition kan påkallas, bör före sistberörda dag vara till allmän efterrättelse utfärdad.

Utskottet, som vid behandlingen af ifrågavarande nådiga proposition jemväl haft tillgång till de dertill hörande, från vederbörande statsdepartement öfversända handlingar, har i afseende å de i nådiga propositionen framställda förslag icke annat att erinra än att, då vid tillämpningen af det nya skeppsmätningssättet bråktalen af ton komma att, efter decimalräkning, i tiondedelar och hundradedelar uttryckas, det tontal, $33\frac{1}{3}$, som i omförmälda proposition föreslagits att för vissa fall motsvara 10 nylästers drägtighet, torde böra utbytas emot $33,33$; Och hemställer Utskottet alltså:

- 1:o) att § 4 af nu gällande tulltaxe-underrättelser måtte erhalla ofvanberörda, af Kongl. Maj:t föreslagna förändrade lydelse;
- 2:o) att såväl den af senaste Riksdag medgifna befrielse från utgående nederlagsafgift för varor, hvilka till proviantering af fartyg från frilager uttagas, som ock de i § 9 mom. 1 af tulltaxe-underrättelserna och i mom. 7 af Kongl. kungörelsen den 18 September 1874 på grund af dylikt medgifvande intagna stadganden derom, att det i allmänhet för erhållande af tullrestitution eller återbekommande af erlagd bränvinstillverkningsafgift föreskrifna vilkor af viss minimiquantitet å den utförda varan icke eger tillämplighet då varan för proviantering af fartyg i Öresund utförts under enahanda förhållanden med dem, då utländska på frilager upplagda varor skulle vid dylik proviantering åtnjuta tullfrihet, må förblifva gällande äfven fastän i Kongl. frilagersförordningen den 18 nyssnämnda September införes ett tillägg af den syftning, att hvad der stadgas rörande fartyg om 10 nyläster och deröfver äfven skall tillämpas å fartyg, som efter nya mätningssättet uppmätts till $33,33$ ton eller deröfver; och
- 3:o) att den i § 9 mom. 3 af tulltaxe-underrättelserna i fråga om restitution af tull och i mom. 5 b af Kongl. kungörelsen den 18 September 1874 i fråga om restitution af bränvinstillverkningsafgift för vissa fall, då utförseln skett i fartyg, icke understigande 10 nylästers drägtig-

het, medgifna befrielse från skyldigheten att förete bevis^{er} från lossningsorten må ega tillämpning äfven då i de nämnda fallen utförseln skett i fartyg, som, uppmätta efter nya mätningssättet, icke understiga 33,33 ton.

Stockholm den 5 Februari 1875.

På Utskottets vägnar:

A. H. FOCK.
